

Feindlicher Durchbruch am Pripjet vereitelt

Schwere Abwehrkämpfe bei Kremmentschug - Nur örtliche Gefechte in Süditalien - Bombenvolltreffer auf feindlichem Kreuzer

Aus dem Führerhauptquartier, 18. Okt. DNB. Das Oberkommando der Wehrmacht gibt bekannt:

Nördlich des Asowschen Meeres wurden stärkere feindliche Infanterie- und Panzerangriffe abgelenkt.

Südöstlich Kremmentschug standen unsere Truppen während des ganzen Tages in schweren Abwehrkämpfen gegen angreifende starke feindliche Kräfte. Dabei wurden gestern weitere 43 Panzer abgeschossen.

Ein unter der Führung des Generalleutnants Hossbach stehendes deutsches Panzerkorps hat in zweiwöchigen Kämpfen einen gefahrenvollen feindlichen Durchbruch an der Pripjet-Mündung vereitelt und im Gegenangriff zwei Schützendivisionen und eine Panzerbrigade der Sowjets vernichtet. Der Feind verlor 3500 gezählte Tote, fast 2000 Gefangene, 200 Geschütze und eine grosse Anzahl Panzer, Panzerbüchsen, Granatwerfer und andere schwere und leichte Infanteriewaffen.

Im mittleren Frontabschnitt setzten die Sowjets nordwestlich Tschernigow sowie westlich Smolensk ihre wiederholten Durchbruchversuche fort und griffen mit stärkeren Kräften auch südlich Velikije Luki unsere Stellungen an.

TENTATIVO DI SFONDAMENTO AL PRIPJET ANNIENTATO

Del Quartier generale del Führer, 18. ottobre, DNB. Il Comando Supremo germanico comunica:

Al nord del Mar d'Azov sono stati respinti più forti attacchi nemici introdotti da reparti di fanterie e di mezzi corazzati.

A sudovest di Kremmentschug le nostre truppe si trovavano durante tutto il giorno in aspri combattimenti difensivi contro più numerose forze nemiche. Vi sono stati abbattuti ieri ulteriori 43 carri armati.

Un Corpo d'armata corazzato al comando del tenente generale Hossbach ha avuto in combattimenti protrattati per due settimane un pericolosissimo tentativo nemico di sfondamento alla foce del Pripjet annientando in contrattacco due divisioni di tiratori ed una brigata corazzata. Il nemico perdette 3.500 morti contati, quasi 2.000 prigionieri, 200 cannoni e gran numero di carri armati, fucili, guastacarrozze, lancia granate nonché diverse armi pesanti e leggere.

Nel medio settore del fronte i sovietici al nordovest di Černigov ed ad ovest di Smolensk continuavano i loro ripetuti tentativi di sfondamento, attaccando le nostre con ingenti forze pesanti anche a sud di

Der Feind wurde überall nach harten Kämpfen und durch entschlossene eigene Gegenstösse abgelenkt und örtliche Einbrüche abgelenkt.

Die von Generalleutnant Hossbach geführte sächsische 134. Infanterie-Division verdient für ihre hervorragende Haltung bei den schweren Kämpfen nordöstlich Gornel besondere Anerkennung.

In Südtailien kam es nur an einigen Stellen des West- und Mittelabschnittes der Front zu örtlichen Gefechten. Vorstösse britisch-nordamerikanischer Kräfte im Volturno-Bogen wurden abgeschlagen. In den Kämpfen der Vortage brachten unsere Truppen mehrere hundert Briten und Nordamerikaner als Gefangene ein.

Deutsche Kampfflugzeuge erzielten im östlichen Mittelmeer Bombenvolltreffer auf einem feindlichen Kreuzer. In der vergangenen Nacht warfen einige feindliche Flugzeuge eine geringe Zahl von Bomben im westlichen und nördlichen Reichsgebiet ab.

Die Luftwaffe griff gestern am Tage und während der Nacht Einzelziele in Südeuropa, besonders in London, mit gutem Erfolg an. Ein Flugzeug kehrte nicht zurück.

Velikije Luki. Il nemico è stato respinto dappertutto in aspri combattimenti e di decisivi contrattacchi di propri reparti: breccie locali furono asserragliate.

La 134a Divisione di fanteria della Sassonia al comando del tenente generale Hossbach merita particolare riconoscimento per il suo eccellente comportamento durante i gravi combattimenti a sud di Gornel.

In Italia meridionale soltanto in alcuni località del settore occidentale e medio si ebbero battaglie locali. Avanzate di forze britannico-americane nell'arco del Volturno sono state respinte. Nei combattimenti dei giorni precedenti le nostre truppe catturarono parecchie centinaia di Britannici ed Americani.

Velivoli di combattimento tedeschi nel Mediterraneo orientale ottennero colpi di bombe in pieno su un incrociatore nemico. La notte scorsa alcuni velivoli nemici sganciarono poche bombe sul territorio occidentale e settentrionale del Reich.

La Luftwaffe ieri durante il giorno nonché di notte ha attaccato con buon successo singoli obiettivi in Gran Bretagna meridionale e particolarmente a Londra. Un apparecchio non è rientrato.

Pariz, 19. okt. n. Iz Lizbone zdaj poročajo zanimive podrobnosti o denarnem ozadju izjave maršala Badoglio in avtorizirane vladaške hiše. Zastopnik francoskega časopisa L'Echo de Nancy v Lizboni Raoul Decollas piše, da je neki angleški bančnik na slavnostnem kosilu, na katero je povabil angleške in ameriške finančnike, najlepše izdal nekatere stvarnosti glede tega, »koliko je italijanska vdanja veljala«.

Po njegovih trditvah so nekaj dni potem, ko so zaprli Mussolinija, z angleške strani povedali nekemu zastopniku italijanske vladaške hiše, da je bil v tujini in je bil dober prijatelj avtorizirane vladaške hiše, da je angleška vlada pripravljena zagotoviti italijanskemu kralju in prestolonasledniku »gmožni položaj, če se Italija vda«.

Angloški denarnik je v Lizboni tudi dejal, da je iz zanesljivega vira zvedel, da sta italijanski kralj in prestolonaslednik meseca aprila letos spravila v Švicco velike vrzote denarja ter dragoceno zbirko starih novcev. Italijanska vdanja, ki je za vsakega stvarnega opazovalca nekaj nepojmljivega, se po teh ugotovitvah kaže v novi luči.

naj na svojih področjih v posebne imenike vpisuje vse protifašistične elemente. Tako bo lahko dobil pregled o vseh pristajih Viktorja Emanuelu v tujini. Tudi italijanski generalni konzulat v Tangerju je povabil 15. prej kot protifašistično pomanjhi Italijancev, da se zgledajo v konzulat. Od teh 15 Italijancev pa sta se oglasila samo dva, vendar je le eden privolil, da ga vpisuje v imenik kraljevih pristajev. Drugi pa je to odklonil z besedami: »Kot star republikanec sem odklonjal fašizem zaradi kralja. Zdaj pa sem jaz pristal fašistične republike«.

Italijani naj garajo kakor sužnji

Stockholm, 19. oktobra. DNB. »Sunday Express« prinaša v eni zadnjih številk članek, v katerem pravi doslovno: »Ne smemo pozabiti, da so bili Italijani, ki je danes naši zavezniki, včeraj še naši škodoželjni in hinavski sovražniki. Naši zavezniki so postali šele zaradi svojega poraza. Zato pa naj trpe in garajo kot zamorski sužnji. To, z vso čisto odkritostjo izraženo angleško voljo po uničenju italijanskega naroda pa izdajalec Badoglio z vsemi silami podpira. Radio Alžir je oddajal v nedeljo zvečer Badoglijevo izjavo za liste. V njej je to poudaril, da bi čete, ki so pod njegovim poveljstvom, uporabile v bojih proti Nemcem lahko tudi izven Italije. Za zdaj jih uporablja skupno z Angleži in Amerikanci za straženje mostov, za popravila cest ter letališč«.

Algerias, DNB. Iz Alžira poročajo, da se je pripetil nekaterim tla službeno poslanim Badoglijevimi oficirjem nepriljen dogodek. Ko so hoteli v svojih uniformah prisostvovati nogometni tekmi v alžirskem stadionu, je množica francoskih in mohamedanskih gledalcev tako dolgo delala porogljive medikije, dokler nisi Badoglijevci zapustili športnega prostora.

Algerias, 17. okt. DNB. Badoglio je ukazal italijanskim zastopstvom v tujini,

Preprečeni prodorni poskusi ob Pripjetu

Težki obrambni boji pri Kremencuku — Samo krajevni spopadi v južni Italiji — Sovražna križarka zadeta z bombami

Führerjev glavni stan 18. oktobra. DNB. Vrhovno poveljstvo oboroženih sil javlja:

Severno od Azovskega morja so bili zavrnjeni močni sovražniški poskusi in oklepniki napadi.

Jugovzhodno od Kremencuka so bile naše čete ves dan v težkih obrambnih bojih proti močnim napadajočim sovražnim silam. Pri tem je bilo večeraj uničenih nadaljnjih 43 oklepnikov.

Nek pod vodstvom generalnega poročnika Hossbacha stoječi nemški oklepni zbor je preprečil v dvotedenskih bojih nevarno sovražniški prodor ob delu Pripjeta in je uničil v protinapadu dve sovjetski strelski diviziji in oklepno brigado. Sovražnik je izgubil 3.500 prešteti mrtvih, skoraj 2.000 ujetnikov, 200 topov in veliko število oklepnikov, oklepnih topov, metevalcev granat in drugega težkega in lahkega pehotnega orožja.

Na srednjem odseku so nadaljevali Sovjeti severozahodno od Černigova kakor tudi zahodno od Smolenska s ponovnimi prodornimi poskusi in so napadali z močnejšimi silami tudi južno od Velikije Luki.

Čuda nemške obrambe na ruskem bojišču

Berlin, 18. okt. DNB. V bojih ob nekem sovjetskem predmestju na srednjem Dnepru je prišlo 13. oktobra do izredno hudih spopadov s sovražniškimi pehotnimi in oklepnimi oddelki. Pri tem je neka brandenburska pehotna divizija uničila na svojem odseku 19 sovražniških tankov. Stiri izmed njih je sestrelil neki narednik, ki je malo prej zasledil Sovjetom protitankovski top, ga nameril in prišel obstrajevati bojševke z njihovimi lastnimi granatami.

Nekle drugje je uspelo sovjetskemu bataljonu, da je prekorčnil Dnepr na neki ptičini in se utrdil na njegovem bregu tik neke vasi. Poveljnik nemške čete, nastanjen v tej vasi, pa je takoj šel v protinapad. Zbral je svojo četo, jo porazdelil v manjše udarne skupine in odločno napadel. Presečeni Sovjeti so imeli hude izgube in so se poskušali umakniti. Ker pa so Nemci z vseh strani streljali nanje, jim je bil umik onemogočen ter so bili docela uničeni. Izgubili so 200 mrtvih in ujetih ter obilo strojništvo, metevalce min in streliva. Se preden so prispela ojačenja, je četa popolnoma samostojno preprečila stvaritev sovjetskega predmestja, za čigar razširitev je bil, po izjavah sovjetskih ujetnikov, na vzhodnem bregu Dnepra pripravljen cel boljševiški polk.

Tudi na srednjem odseku vzhodnega bojišča so bili boji za prehod čez reko zelo pogosti. Izredno junaštvo je pri tem pokazal poveljnik neke nemške čete, ki se je s svojimi častniki, četnim narednikom in z dvema možema ponoči v gumijskem čolnu prepeljal čez reko, da bi uničil sovražniškovo strojniško gnezdo, ki ga je odkril. A teh pet nemških vojakov se je nenadoma znašlo pred 70 Sovjeti, ki so se skrivali v jamah in v goščavah. V bojih, ki so nastali, je bilo ubitih 20 boljševikov, ostanek njihove skupine pa je bil razpršen. Udaril oddelek

je pripeljal pri povratku a seboj še pet sovjetskih ujetnikov, dočim je imel sam le enega ranjenca.

Cesto poskušajo Sovjeti izsiliti prehod čez reko z raznimi prevarami. Na odseku rensko-vestfalske grenadirske divizije je kakih 150 Sovjetov skušalo napasti neko naše predmestje ob Soči. Da bi Nemce varovali, so izstrelili iz neke zaplenjene nemške rakete pištole strel, ne da bi vedeli, da je to znamenje nemškemu topništvu, naj prične z obrambnim ognjem. Nemške baterije so oddale ves odsek z zapornim ognjem, ki se je valpal prav na napadajočo Sovjete in jim zaradi hudih izgub sploh onemogočil izvedbo poskušane napada.

Tudi pri krajevnih spopadih na severnem odseku bojišča napadajo sovjetske proizvodovalne patrulje zelo pogosto nemška predmestja. Tako so na pr. južno od Ilmenškega jezera sovražniškovi oddelki položili v nemške žične ovire na nekem zelo nepreglednem področju eksplozivne naboje z vžigalnimi vrvmi ter z električnimi vžigalnimi pripravami. Pri polaganju min so pomembni grenadirski odkrili sovražniškove naboje, ki bi z eksplozijo omogočili sovražniku lahek vdor v nemške järke. Zaradi tega je morala mala posadka na predmestju noč in dan paziti na sovražnika in biti pripravljena na njegov napad. V temni noči je sovražnik res napadel. Najprej je prišel obstrajevati nemške položaje a težkimi izstrelki ter jih s tem popolnoma odrezal od zaledja. Nekaj minut kasneje so se prikazali ob žičnih ovirah prvi boljševiki. Toda bliskovito se je vžgal obrambni ogenj in prisilil Sovjete k tlom. V tem trenutku pa so nemški grenadirji že šli v junaški protinapad, a katerim so pregnali sovražnika z bližnjega ozemlja. Neuspeli napad je veljal boljševike 40 mrtvih, precejšnje število ujetnikov in velik bojni plen.

Vesti 19. oktobra

Roosevelt je priznal izgubo 60 ameriških bombnikov pri napadu na Schweinfurt. Zalostno je dostavil: »Ne moremo tvegati izgube 60 bombnikov sleherni dan.«

Bancelonški list »Vanguard« opisuje položaj v Italiji ter poudarja, da so se Nemci povsod zelo dostojno vedli. Niso se mečili za drugo kakor za vojaške zadeve in nikjer si niso nakopali očitkov. Poleg tega se tudi niso vtilkali v ostro pričkanje, ki so ga sprožili med seboj Italijani sami.

Hrvaška vlada je priznala filipinsko republiko. Hrvaški zunanji minister in predsednik filipinske republike sta si poslala prijateljski brzojavki.

Portugalska potniška ladja »Carvalho Araújo« bo odplula na Azore ter tam vkrcala Nemce, ki se bodo popeljali na Portugalsko.

Glasilo boljševiške armade »Krasnaja zvezda« pravi glede drugega bojišča: »Boji v Italiji niso odločilni za skrajšanje vojne.«

Madžarska poslanska zbornica je bila sklicana za četrtek, 21. oktobra.

»Evening Standard« sodi, da je nemška armada po številu še prav tako močna kakor lani. Opremljena je z najboljšimi orožjem ter je nadvse hrabra. Znajde se tudi v težkih okoliščinah, kakor dokazuje po načrtu izvedeni umik na vzhodu.

Badoglio je dejal, da generala Ambrosio in Roatta nikdar nista bila člana njegove vlade in da sta obdržala samo vojaške službe, ki sta jih doslej imela. Znano je, da generala Ambrosio in Roatta v Angliji ne uživata posebnega slovesa.

»Narod brez lastnega jezika je samo politični narek«, je dejal De Valera na proslavi zlatoga jubileja galske zveze. Znano je, da tri močno pospešujejo svojo staro galščino, čeprav imajo pri tem mnogo težav.

»Regime Fascista« poroča, da so se bivši kralj, prestolonaslednik in Badoglio na begu najprej odpeljali v Grčijo, naslednjega dne pa v Ortono ter se tam vkrcali na torpedovko. Viktorja Emanuela je karabinjerski stotnik, poveljnik v Chietu, na rokah nesel na ladjo kakor otroka.

Ko bo vojna konec, bodo Amerikanci imeli trikrat toliko ladij kakor Angleži, tarna londonski list »Yorkshire Post«. S tem bo Anglija docela odvisna od Amerike.

Ko je Petain sprejel 40 županov iz okrožja Loire, mu je nanteški župan poročal, da je mesto Nantes od dveh tretjin popolnoma porušeno. Razdejanih je bilo 2700 hiš, 65.000 oseb je utrpelo škodo zaradi bomb, 100.000 oseb pa je moralo mesto zapustiti. Saintnazairski župan pa je Petainu sporočil, da mesta Saint Nazair sploh več ni.

Ameriške čete so pri bojih v Italiji morale skozi trdo šolo, pravi letalski dopisnik »Daily Mail«.

Angleški in ameriški zunanji minister na poti v Moskvo

Erzerum, 19. okt. DNB. Po poročilih radijske postaje v Teheranu je v nedeljo prišel tja angleški zunanji minister Eden. Ameriški zunanji minister Cordell Hull je hkrati prišel v Teheran z novim ameriškim poslanikom v Moskvi vred. Oba zunanja ministra sta takoj odgovorila naprej v Moskvo.

Poskus atentata na generala Eisenhowerja

Stockholm, 19. okt. DNB. »Folkets Dagblad« je izvedel iz Tangerja, da je kratko pred odletom eksplodiralo letalo, s katerim naj bi bil gen. Eisenhower potoval iz Severne Afrike v Sicilijo. Ugotovljeno je bilo, da so neznane osebe, najbrž francoski rodoljubi, postavili v letalo peklenški stroj, ki bi ameriškega generala zadržal ubil, če bi bil ta, kakor je bilo določeno, odletel nekaj ur prej.

Atentat je značilen za vedno bolj nemirno razpoloženje v Severni Afriki. Atentati na angleške in ameriške oficirje so namreč tamkaj vsak dan na sporedu. Ilegalni list »Le Canard dissident« poroča o slabem ravnanju in ropanju Amerikancev ter o vedno močnejšem odporu prebivalstva.

Zelo napadajo tudi generala De Gaulle in Girauda, ki ju dolže, da podpirata komunistem.

Naval v novo fašistično stranko

Milan, 19. okt. DNB. V zadnjih dnevih je bilo toliko prijav v novo ustanovljeno republikansko fašistično stranko, da so morali za nekaj dni podaljšati končni rok za vplavanje, ki je potekal v soboto. Pri tem je Milan kot zibelka fašizma tudi sedaj sam od sebe izrekel zvestobo do Mussolinija.

Nevarnosti švedskega hujskanja proti Nemčiji

Stockholm, 19. oktobra. DNB. »Helsingborgs Dagblad« se bavi s hujskanjem proti Nemčiji, ki ga opažamo že več mesecev v švedskem tisku in ki ga slišimo z govorniških odrov. List je prepričan, da je vse to za Švedsko zelo nevarno, in zahteva v uvodniku, naj šved. vlada uporabi zunanje-politične razprave pri bodočem zasedanju zbornice za jasno opredelitev svojega stališča do tega hujskanja. To je potrebno tudi zato, ker je naloga Švedske, da se čim bolj izogiba nevarnosti vojne.

Hrvatska v bojih proti banditom

Zagreb, 19. okt. DNB. Načelnik hrvatske propagande Kovačič je govoril v nedeljo popoldne po radiu o delovanju banditov in o njihovem uničevanju. Kovačič je rekel, da je znano, da hočejo Mihajlovičevi četniki in Titovi partizani uničiti hrvatsko državo ter jo spraviti v komunistično sužnost. Njihova želja je, da bi delavce, obrtnike, državne nametence in kmet ostali zato brez življenjskih potrebščin, da bi se iz obupa odločili za komunizem.

Ljudje na preži

Vedno in povsod, kadar in kjer so bila velika gibanja, ko se je odločala zgodovina in usoda ljudstev za dolgo dobo, so se dobili ljudje, ki so stali ob strani in gledali, kako se bo vse to končalo, in bili obenem pripravljeni »za vsak primer«, če bi bilo treba kje kaj poprijeti, seveda potem, ko se stvar razčisti in je že vse varno, treba se je samo se uvesti.

Ta doba pa, ki jo preživljamo in doživljamo mi, je precej drugačna in zahteva celega človeka, človeka, ki dogodkov samo ne beleži, ampak jih doživlja tako ali tako, vedno pa v ravni črti, v odločitvi za to ali ono, brez skiljenja na vse strani.

Toda tisti, ki so zrasli v komodnosti, ki so doživljali vse samo v zvezi s podetivljio raznih mest, delnic, raznih koncesij, trgovskih in političnih dobičkov, političnih kameleonstev in kombinacij, skratka vsi, ki so vedno živeli in doživljali vsa gibanja v zvezi s takim ali takim dobičkom, ki jim je bilo vedno samo za »kšeft« in jim je bila vsaka ideologija in vsako gibanje letoviščarski hotel, ki jim je bilo trpljenje naroda potrebno zlo, ne morejo razumeti, da je dandanes drugačen čas, čas, ki zahteva hitre in jasne odločitve za to ali ono. To ni doba počakavzarjev, doba ljudi na preži, doba ohotavilcev. Sedanja čas ne trpi takih, ki kuhajo čežano, ali takih, ki bi po svojem okusu odlašali razne dišave.

Ni res, ko pravijo, da se brigajo samo za sebe.

Ni res, ko pravijo, da se ne vmešavajo v nobeno stvar, najmanj pa v politiko.

Ni res, ko pravijo, da niso ne za ne proti.

Ni res, ko pravijo, da se brigajo samo za svojo službo.

Motijo se tisti, ki pravijo, naj se le drugi bijejo in krvavijo še zanje.

Motijo se tisti, ki mislijo, da se bodo s svojim »blagohotnim«, jalovim zadržanjem zopet izmazali.

Ti ljudje so za vse, kadar ni treba nič žrtvovati, trpeti, in za nič, kadar je treba kaj žrtvovati in trpeti.

Mi dobro vemo, da imajo vsi t. pripravljen violino in lok, da bodo igrali popevke militemu narodu, ko se jim bo zdelo, da je naša domačija — zanje gledališče — pripravljena poslušati.

Mi dobro vemo, da ti ljudje mislijo o prvi ugodni priliki vskočiti v ta ali oni tabor, kakor bi pač kazalo.

Mi dobro vemo, da bodo ti ljudje potem javno oznanjali evangelij, na katerega dandanes gledajo pomilovalno in so »nevturalni«.

Mi dobro vemo, da ti ljudje brumno čakajo in pazijo, kdaj pride pravi trenutek in se bo pripeljal mimo stolec, na katerega se bo treba samo uvesti.

Mi dobro vemo, da so vsi ti ljudje počakavzarji, ljudje na preži, računarji, spekulant, ki danes in vedno špekulirajo s tistim, čemur pravijo pošteni ljudje prepričanje, ki potem vedno prihajajo a cemerjavim vžičenjem, zakasnelim navdušenjem, narejenim prepričanjem.

Mi dobro vemo, da se ti ljudje vedno bojuje, da ne bi zamudili zadnjega vlaka.

Mi vse to dobro vemo, ker jim vidimo v jetra.

In zakaj bi se torej samo nekateri utrjali od prevelikega napora, drugi od prevelike lenobe?

Zakaj bi samo nekateri rdeli od svoje lastne krvi, drugi od prevelikega miru in čakanja ob strani?

Zakaj bi morali samo nekateri čutiti, kako jim odtaka kri po kapljicah v boju za domačijo, drugim pa se polnijo žepi?

Zakaj bi se morali samo nekateri zoperstavljati uničevanju naše domovine, drugi bi pa stali ob strani in čakali, da se udeležo v že pripravljeno domačijo?

Vsi, prav vsi bodo prišli za delo in pomagali reševati tisto, kar je uničena tudi po njihovi krivdi, ravno zaradi tega, ker so nevturalni, ker so mrtvi člen v živi verigi.

Pomagali bodo, pa čeprav bodo zbirali samo čevljarke žeblice. Ali ti ljudje vedo, kaj je skupnost, kaj je družabna disciplina? Kaj grede gledat enkrat, kako nese skupina delavce težak hloh in naj si tam ogledajo, kdo stoji ob strani. Kdo od tistih, ki težko nesejo, ga bo gledal.

Naravna pravičnost in dolžnost do lastne krvi in domovine — ne sila — nalaga vsem delo v tej skupnosti in ne samo nekaterim. Ni še konec vsega, kakor je mislil marsikdo od teh jalovih blagohotnikov. Ne! Se je tu trden prijem tistih, ki z resnično, iz srca prihajajočo žalostjo jokajo nad našo duhovno in gmetno razvedljano domovino. To je začetek. Začetek tistih, ki v najhujši uri niso oklevali in stali ob strani!

Prizorček s tramvaja

Navzle vsem vojnim stiskam in nadlogam je Ljubljana še vedno bogata na raznih zabavnih dogodivščinah, ki jih še prav posebno pogosto doživljajo tisti, ki se vozijo s cestno železnico. In to dni sem se prav prijetno razvedril na tramvaju tudi jaz. Sicer se vozim le redkokdaj a cestno železnico, zadnjič pa sem sklenil, da odleže bom vsem tako zanimivim in zabavnim, to se pravi, ne zabave z vožnjo samo, temveč tiste, ki zanj skrbe res svojevrstni šalivje. Res pošteno smo se namuzali in za nekaj lepih trenutkov pozabili na vse tegobe sedanjih časov.

V tramvaju je bila gneča, obehali smo se vsak na svojo zanko pod stropom, sprevednik pa je kar naprej prosil: »Le še malo naprej, spredaj je še dosti prostora!« itd. Do mene — ne zaradi mene — se je prerinila vsa nalepotičena in nalipšana, sicer pa že precej priletna gospa, ki je z eno roko držala malega fantka, da ga v gneči ne bi izgubila, z drugo pa je stiskala v naročju svojega drugega, morda celo še večjega ljubljence, skušnjavega psička z drobnim, stikajočim gobčkom ter pentljico okoli vratu.

Mlad sprevednik — mimo grede povem, da so to službo v zadnjem času začeli z vso vestnostjo opravljati tudi brezposelni dijaki in akademiki, da bi se pošteno preživeli — je prišel nazaj tudi do tiste gospe in jo v ljudno vprašal, do kam se namerava peljati. Povedala mu je, in sprevednik ji je dal dva rdeča listka. Začudila se je, kako to, da ji je odtrgal kar dva listka, saj je njen fantek vendar še pre-

majhen, da bi moral imeti na tramvaju vozovnico. Sprevednik ji je pojasnil, da je ena vozovnica zanjo, druga pa za — psička.

Namrdnila se je in brez besede vzela iz torbice liro ter jo dala sprevedniku. A ta očitno ni bil zadovoljen, zakaj dal je gospe dve vozovnici in ima torej pravico zahtevati od nje dve liri.

»Še eno liro, prosim, gospa,« je nič manj vladno ko prej dejal mladi akademik s sprevedniško kapo. Gospa ga je še bolj začudeno pogledala, a rekla spet ni nič, ker je bila medtem že opazila, kako se sosedje muzej. A vseeno je nekam užaljeno pomolila sprevedniku še drugo liro. Res je morala biti hudo razočarana, če ne se ne bi takoj, čim je sprevednik odšel naprej, razvil naslednji zabavni razgovor med njo, sinčkom in psičkom:

»Takole si še majhen, ti, cucek, pa že toliko staneš! Veš, drugi ne boš šel več z menoj.«

Kužek se je obližnil pod svojim mokrim noskom. Očitno ni razumel, kaj mu go-spodinja tako »ljubeznivo« priporoča. Najbrž si je v svoji pasji pameti mislil, da mu je kaj slastnega obljubila za kosilec.

Sinček pa je pripomnil: »Mama, mar bi mi bila kupila za liro sladoleza.«

Razgovor je bil s tem končan, le to je gospe še dejala svojemu sinčku, naj bo vendar tiho. Žalostno je pogledal v tla in umolknil. Ljudje, ki so se v bližini muzej, so dali vsem prav: sprevedniku, fantku, in navsezadnje tudi psičku, le tisti gospe, ki se je neupravičeno razburjala, ne.

Dve, tri iz lokalne kronike

Na kirurški oddelki je bilo prepejanih v ponedeljek več ponesrečencev. Utrpeli so različne poškodbe.

Huda nesreča se je včeraj primerila na gorenjskem kolodvoru, ali prav med kolodvorom in arzenalom. Železniški tehničar Ludvik Mikar, star 40 let, stanujoč Japljeva 13, se je smrtno ponesrečil. Stroj ga je tako silno pritisnil v prsni koš, da je med prevozom v bolnišnico podlegel poškodbam.

Svetel Ljudmila, elektromonterja žena, stara 41 let, je dobila hude poškodbe po glavi. Na Miklošičevi cesti jo je podri neki osebni avto.

Pri padcu z lestve se je hudo poškodoval 15-letni France Bezek.

Na Cesti dveh cesarjev stanujoči Milan Finec, star 12 let, je splezal na neko drevo, s katerega je padel in je na tleh priletel na razno razbito steklo. Močno si je porazal obe nogi.

Emila Zdešarja, sina sprevednika cestne železnice, starega 14 let, je podri avto na Tyrševi cesti. Dobil je poškodbe po glavi in po životu.

Pred glavno pošto je v nedeljo podri neki osebni avto zasebnico Tončka Habjanova, ki je dobila poškodbe po glavi.

Pri eksploziji bombe na nekem travniku ob Ižanski cesti sta bila hudo poškodovana 12-letni Božidar Požar z Orlove ulice in 11-letni Janez Sušteršič z Livade. Oba sta bila prepeljana v splošno bolnišnico.

Zadnje deževje je povzročilo, da so Ljubljana in razni potoki na Barju močno narasli. Od sobote do torka jutraj so se vrstili daljši in močnejši nalivi. V tem času je padlo do 60 mm dežja. Zanimivo je, da se je od sobote naprej jutranja temperatura zelo dvignila. Danes je znašala 12 stop. C nad ničlo.

Le do 1. novembra t. l. bomo sprejemali naročnike na zbirko

»SVET«

Naročite se torej pravočasno!

S Spod. Stajerskega

Novi grobovi. Olga Rostohar iz Maribora, Ivan Gradšnik iz Stencencev in Ema Behrbalk iz Ptuja.

V Mariboru so se poročili: Kurt Jahn in Melanija Rotter, Jože Heinz in Draga Brezovšek, Ivan Scharz in Kristina Skrober, Jernej Emeršič in Jožica Čebular, Karl Viskar in Kati Kristovič, Lojze Stumpf in Otilia Berličeva, Mihael Wehring in Pavla Stifter, Mihael Kopić in Angela Rubin, Josip Rus in Katarina Mrasovič, dr. Walter Ferenz in Charlotte Schweiger, Silvester Zebe in Veronika Arzenšek, Walter Blum in Jožica Stankovič, Anton Novak in Stefanija Gol, Franc Matel in Vincencij Schmidt, Ivan Jagodič in Ana Katz, Ivan Toplak in Neža Uhl, Otmir Auer in Gabriella Anzel, Ivan Bregar in Julijana Skrabl, Franc Wöhrly in Marija Jodl ter Rupert Bufer in Frančiška Jurec.

Osem in trideset trboveljskih delavcev je pred nedavnim odpotovalo v Gradec, kjer so jih lepo sprejeli. Delavci so bili iz posameznih krajev trboveljskega okrožja, ki so se udeležili nemškega jezikovnega tečaja. Uspehi tečajev so bili zelo povoljni.

Generalmajor dr. R. Julij Hoen, eden izmed najstarejših častnikov v višjem tirolskem lovskem polku, je umrl v 71. letu starosti.

Iz okolice Slivnice se je ponesrečila desetletna Terezija Hac. Na nogo ji je stopila krava in jo ji zlomila.

Na vzhodnem bojišču so padli dr. Ottfried Schreiner, Hans Höller, Bruno Wallner in Friderik Schrick.

V Dalmaciji je padel 12. septembra računovodja Egon Jerausch.

V Laskem so se poročili Leopold Hammel in Pavla Kunst, Hugo Wastl in Manja Jelčič. Umrli: Neža Friedler, Kati Gobec, Margareta Hablan, Katarina Čeh, Stefan Stojan in Jože Stropnik.

V Slovenski vasi sta umrli Neža Murko in Ana Matjažič.

V Slovenski Bistrici so se poročili Mihael Perhara in Marija Kos, Weozel Tomažič in Marija Schicht, Ivan Kolar in Marija Jelen.

Trebitsch Lincoln — umrl

Življenjska pot judovskega pustolovca, vohuna in ponarejevalca menic

Stockholm. 12. oktobra. DNB. »Stockholms Tidningen« poroča, da je v Shanghaiju po operaciji umrl judovski pustolovec Trebitsch Lincoln. Ta Jud, ki se je rodil leta 1882 na Madžarskem, je bil nekaka predpoda Ahasvara, ki ga je preganjalo po svetu prekletstvo nemirnosti. Njegovo življenje je značilen primer, kako se zna Jud prilagoditi vsemu, pa tudi primer, kako brezsrčno in brezvestno je to človeško plemo.

Kakor Judje običajno, je tudi Ignas Trebitsch Lincoln najprej šutil poklice za igralca, a njegovo častihlepega ga je gnalo višje. Kot »misionar« je odpotoval v Kanado, potem prestopil v anglikansko vero ter po enem letu studiranja bogoslovja postal celo duhovnik te bolj politične kakor verske ustanove. Ker je zaslovel kot odlič- en pridigar, je bil leta 1910 celo izvoljen kot liberalni poslanec za mesto Darlington v poslansko zbornico. Leta 1912 se je pojavil v Romuniji, kjer se je balje zanimal za trgovino s petrolejem. V začetku prejšnje svetovne vojne je britanski admiraliteti predložil »načrt« za uničenje nemškega brodograja, a lord Fischer ga je izpodma- knil. Posvetil se je potem vohunski službi, postal pa je angleški vladi sumljiv ter je leta 1915 bežal v New York. Medtem so ugotovili, da je Trebitsch Lincoln ponare- jal menice, in zato so ga leta 1916 Zdru- žene ameriške države izročile Angliji, kjer je bil obsojen na tri leta zapor.

Ko so ga potem spet izpustili, si je za svoje udejstvovanje izbral Vzhodno Azijo, še prej pa je igral pomembno vlogo v času puča v Nemčiji in je bil v Severni Ame- riki kaznovan zaradi tega, ker so je pre- grešil proti zakonu o priseljevanju v Ame- riko. Na Kitajskem je pri kupcih za oro- žjem obogatil, kupil potem na Javi večje nasade, izgubil nato svoj denar pri igri v Monte Carlu ter slednjič igral na Cey- lonu v nekem budističnem samostanu novo vlogo kot »menih«. Leta 1926 je bil njegov sin John, ki je v Angliji služil vojake, usmrčen zaradi nekega umora.

Trebitsch Lincoln se je pozneje še ne- kajkrat pojavil v Evropi, da bi kot »budi- stični nauk« pridobival ljudi za budi- stični nauk. Leta 1932 so ga zaradi njego- ve prevlekle vne morale zapreli. Napisal je knjigo o svojem življenju. Z dogo- divščinami, ki jih je bil doživel, se je hotel čimbolj uveljaviti.

Ta mož je najzgovornejši primer, kako se Judje skušajo uveljaviti po vsem svetu, kako silno častihlepni so, kako hočejo povsod igrati odločilno vlogo ter priti v ospredje in kako hočejo s svojimi metoda- mi, ki so čisto naravnost zločinske, v kal- nem ribariti in kako si znajo nadeti vse mogoče krinke, pri tem pa ostanejo vedno Judje.

Stari pastir mu je zdaj pravil: »Moja mati je bila gradiska dvorka! — Pri kstu mi je botrovala gradiska vila! — Pa naj še to pogledajo, gospod župnik!« Htinski župnik je zdaj krsno knjigo znova odprl. Ko je prebral, mu je pritril: »Res je! Tu piše, da je botrovala gra- disksa vila! Torej si ti zares botriš botro vile!«

Htinski župnik ga je zdaj popeljal v kuhinjo ter naročil kuharici, naj mu da ju- žine. Kuharica ga je posadila na stolček, nato pa je predenj postavila kos zmesnega kruha in bučo domačega vina iz htinsko- gorskega vinograda.

Ko se je stari pastir v župnikovi kuh- ni najzujal in odčel, se je župniku le- po zahvalil ter mislil oditi.

»Zdaj pa pripoveduj, kje si hodil sto let in kako se ti je godilo!«

In res: stari pastir je zdaj pripovedoval o svojem življenju na dragem domu, nato o svojih doživljajih na dnu gradiske jame ter o zaprekah, ki jih je moral premagati. Ko pa je še povedal o zakladniku, se je spomnil svoje mošnje z zlatniki:

»Tule imam ves svoj zaslužek! Razdelite ga ubogim dvorjem in pastirjem! Zbogom!« In počasnih korakov je odšel iz žu- pnišča po kratki poti k htinski cerkvi. Tam je iskal očetov in materin grob...

Iz Hrvaške

Krešimir Baranović odpotoval v Bra- tislavo. Znan hrvaški skladatelj in diri- gent Krešimir Baranović je odpotoval za 4 mesece v Bratislavo, kjer bo na prošnjo slovaške vlade prevzel glasbeno vodstvo slovaške radijske postaje, pripravo in diri- giranje več opernih del v bratislavski ope- ri in pripravo več simfoničnih koncertov.

Preteklo soboto zvečer je bila v zagreb- skem narodnem gledališču velika kulturna prired- ba v čast hrvaške vojske. Na prireditvi so prišli sami Poglavitni, dalje odposlanci nari- teljskih držav in drugi odlični predstavniki hr- vaškega javnega in kulturnega življenja. Na sporedu je bil bogat program.

V soboto popoldne je imelo slovaško-hrvaško društvo v Zagrebu letno skupščino, na katero so prišli številni društveni prijatelji in slova- ški poslaniki. Društveno delovanje kaže, kako globoko je prijateljstvo med bratskima nara- doma Slovaške in Hrvaške.

Gospodarske vesti iz Hrvaške. Po sklo- pu razvratelstva družbe Sladorane d. d. in na osnovi pooblastila obnega zbora je od- rejeno nadaljnje vplačilo delniške glavnice za 12,5 milijona kun. S tem se glavnica tega lani z državno pomočjo ustanovitvene pod- letja za sladkorno industrijo poviša na 75 milijonov kun. — Zagrebški listi poročajo, da je tvornica Verosta v Zenici, ki jo ima v zakupu Delniška družba hrvaških rud- nikov in toplice (prej Jugoslovanska je- klov), izdelala prvih 1000 lahkih gorskih plugov, ki so grajeni za torenske razmere v Bosni in Hercegovini. Tvornica je izde- lala tudi znatno število rezervnih delov za te plugove, 90% proizvedenih plugov bo raz- delila središnja organizacija kotarskih pod- pornih ustanov, in sicer po ceni 2300 kun za plug. Proizvodnja plugov bodo še po- vedali. — Po naredbi ministrstva za narodno gospodarstvo se odkup zelja in repe stavlja pod državno nadzorstvo. Kolikšne preko 600 kg smejo odkupovati le pooblaščenec odkupne ustanove. Odkupna cena je določena za »varazdinsko« zelje na 12 kun, za na- vadno zelje pa na 10 kun kg. Od 15. oktobra pa se cena zniža na 10 odnosno 8 kun za kg.

Prosvetno ministrstvo je odobrilo, da se sme v Zagrebu osnovati nova nepopolna ženska realna gimnazija. Gimnazija se bo z leti izpopolnila do popolne.

V Banja Luki so imeli banjalški de- lavci te dni velik shod, na katerem so govorili tudi zastopniki vlade. Na shodu je bilo preresetanih cela vrsta perehih de- lavskih vprašanj. Na shod je prišlo zelo veliko delavcev.

Svicaški Rdeči križ za potrebno hrva- sko mladino. Svicaški narodni Rdeči križ je v zadnjem času obvestil Hrvatski Rdeči križ, da je pripravil prisrčno in pomoč od vojnih dogodkov prizadeti hrvatski mla- dini z večjimi pošiljkami obleke, hrane in zdravil. V zvezi s to akcijo je svicaški po- slanik v Zagrebu naklonil Hrvatskem Rde- čemu križu podporo 50.000 kun za pokritje stroškov, ki so združeni z zbiranjem podat- kov o potrebnih količinah stroškovnih ob- leke, hrane in zdravil za prizadeto hrvatsko mla- dino.

Posebne znamke kot spomina na osvobo- ditev Dalmacije. Hrvatski prometni minister je dovolil, da se 120.000 komadev znamk, ki so bile izdane za letošnje filatelistično raz- stavo v Zagrebu v spomin na osvoboditev hrvatskih mest v Dalmaciji, pretiska z napi- som: »Hrvatsko more — 8 IX 1944.«

Prepoved igranja kart. Varazdinska po- lijska oblast je z najnovejšo odredbo prepo- vedala igranje kart v vseh javnih in zaprtih prostorih.

Nova hrvaška cerkevna umetnina. Za- grebski nadškof dr. Stepinac je dne 12. t. m. blagoslovil novi oltar v cerkvi sv. Antona na Svetem Duhu pri Zagrebu. Velika oltar- na slika, ki prikazuje sv. Antona, je najno- vejše delo hrvaškega slikarja Ljube Babića.

Slovenski Rdeči križ daje navodila za poizvedbe

Slovenski Rdeči križ poizveduje za vojni ujetniki, civilni interniranci, konfir- niranci in kaznjenci, kakor tudi za civilni osebam. Za vsakovrstno poizvedbo je treba pisarni Slovenskega Rdečega križa na Gosposvetski cesti št. 2-II. predložiti na- slednje podatke o pogrešanem: priimek in ime, rojstni datum, očetovo ime, zadnji točni naslov pogrešanca, kakor tudi vse ostale podatke, ki bi olajšale poizvedovanje (štev. pri vojnih ujetnikih in kaznjencih, pri bolnikih vrsta bolezni, ev. navodila za poizvedovanje itd.). Vsak poizvedovalec mo- da oddati tudi svoj točni naslov z navedbo sorodstvenega razmerja do pogrešanca. Vsak poizvedovalec dobi za prijavo poiz- vedbe predpisani obrazec v pisarni Slov. Rdečega križa, katerega je treba točno in čitljivo izpolniti. Nepisanim izpolni pri- javo pisarna. Pristopnina za celotno poiz- vedbo je lir 1.—, (v tem znesku je vračunan tudi že obrazec prijave).

Vsak odgovor odn. rešitev poizvedbe prejme poizvedovalec po pošti. Brezpred- metna so torej osebna urgriranja, s čemer se le povzroča zastoj v poslovanju. Poslo- vanje poizvedovalne službe je točno in na tekočem. Stranke prosimo, da se točno dr- že naših navodil. Nepopolni prijav ne mo- re Rdeči križ prevzeti v poslovanje.

Kdor želi pisati ali sporočiti svojem taven naše pokrajine osebne ali družinske vesti in mu je naslov prejemnika znan, do- bi v pisarni Rdečega križa mednarodni obrazec za lir 1.—, katerega mora izpolniti s črnilom ali pisalnim strojem. Sporočilo sme obsežati največ 25 besed strogo dru- žinskega značaja. Odgovor na tako sporo- čilo so dostavi odpošiljancu na istem obrazcu — tudi po pošti. Za dopisovanje z vojnimi ujetniki in civilnimi interniranci ima Rdeči križ posebna pisma po lir 0.20 za komad.

Poizvedovalni oddelki posluje vsak de- lavnik od 8—12.

KUPITE TAKOJ

eno najlepših knjig letošnjega leta svetovno znani Walter Scottov zgodovinski roman

»IVANHOE«

ki ga je založilo in izdalo uredni- štvu »Slovenca«. Dobite ga v vseh ljubljanskih knjigarnah in v veči ljudske tiskarne. — Naroča se V UREDNIŠTVU »SLOVENCA«.

SLOVENČEVA KNJIŽNICA

je naša najboljša družinska zbirka knjig! — Oglejte si že izišle knjige 3. letnika, ki so:

MLADA BREDA

pisal dr. Ivan Pregelj

RAYMONDA

pisal Henry Bordeaux

Naslednja knjiga bo znamenito delo svetovnoznane pisateljice Gertru- de Le Fort

VERONIKIN PRT

Naročite se na »Slovenčevu knjiž- nico« čimprej, vsaka knjiga le 8 lir

Berite »Slovenski dom«!

Dvojno življenje Evna Azeva

G. Pevsneri

V krogih revolucionarne stranke so ga imeli za enega najodločnejših in najbolj spretnih teroristov. Četudi sam ni nikdar sodeloval pri nobenem atentatu in umoru, so ga tovariši vendar zelo cenili zaradi nje- govega strokovnega znanja v teh rečeh.

Pozneje, ko je bila njegova dvojna igra očitna, je trdil, da je sodeloval prav pri vseh atentatih, kar jih je vzprizoril »bojni odtok« pod vodstvom Geršunija, razen pri umoru Sipjagina. Toda okoliščine, v kate- rih je to povedal, so bile take, da vzbujajo opravljene dvome o resničnosti te njegove trditve.

Drži pa, da je Geršuni oktobra leta 1902, ko je sklenil dati ubiti notranjega ministra Plehveja, ravnal po načrtih, ki mu jih je dal Azev. In to v obeh stran- karjev za Azeva ni bilo neznanstveno priporo- čilo.

K temu je treba dostaviti, da Azev ni bil nikoli v ječi, ne pregnan, ne prijet. Tudi to se pripisovali bolj njegovi spre- tnosti kakor goli sreči, in njegov ugled je zaradi tega spet rasel.

Skratka, Azev se je vsem ljudem, ki so ga poznali, zdel naravnost vzgled pravega zaročnika kot človek, ki pozna vse načine, ki jih revolucionarji uporabljajo v svojem boju; kot človek, ki je nameraval uvesti nove načine, nove priprave in novo orožje za pripravo in izvedbo političnih umorov. Njegovo ime — »Debeli«, »Valentin«, »Ivan Nikolajevič«, kakaj voditelj nastil- kov — je tedaj niso nastopali s pravi ime- nom, katerega je poznal le malo kdo — je za »bojni odtok« pomenil cel program.

No in ta človek, na katerem so počivali

vsil upi teroristov, odkar je izginil s pri- zornice Geršuni; človek, ki bi bil moral »bojni odtok« povesti do novih, bajnih na- silniških grozot, pred katerimi bi v strahu stremeli vse svet, ta človek je bil izda- jalec. Njegovo nehanje je v resnici eden najbolj žudnih primerov »dvojnega življe- nja«, kar jih pomni zgodovina tega nemir- nega sveta.

NOVI POGLAVAR

Evno Azev se je rodil v mestecu Lisko- vu, v okrožju Grodno, leta 1869 kot sin ubo- gega judovskega krojača, ki je imel še dva druga sinova in štiri hčere.

Leta 1874 se je Fišel Azev, oče, preseli- l z družino v Rostov ob Donu, trgovsko ter industrijsko središče vse južne Rusije. Tam je bilo življenje boljše in stari Azev je tu postal trgovec in odprl trgovino z mešanim blagom.

Toda za malega Evna se stanje ni nič zboljšalo. Tovariši so ga zaničevali in pre- tepali, ker je bil tako grd, tako nesramen in tako jezovit. Ta leta so pustila nez- brisane sledove v duši malega Juda in zelo vplivala na razvoj njegovega značaja.

Leta 1890 je Evno Azev končal gimna- zijo, kjer se je učil zelo pridno, ter s tem uresničil najvišje svoje in očetove sanje. To- da ni bilo močnega, da bi bil še študir- jat na kako rusko vsesilniško, ker so Jude tedaj tja le neradi sprejemali. Da bi pa šel v tujino, sploh ni bilo moči govoriti.

Azev si je pomagal, kakor je vedel in znal. Imel je ure, bil poročevalec pri kra- jevnem listu »Donskaja Pčela«, bil pisar v nekem uradu, nazadnje pa trgovski potnik.

Ze v gimnaziji je Azev začel obiskovati enega izmed tistih prevratniških krožkov, ki so tedaj v Rusiji cveteli. Vendar tam ni igral nobene pomembnejše vloge.

Toda ko je postal trgovski potnik, se je njegov položaj v krožku spremenil. Na potovanjih je obiskoval stavarice po dru- gih krožkih in pomagal vzdrževati zveze med njimi.

Ze leta 1892 ga je policija dobila na pl- ko. Ko je zapazil, da ga nadzorujejo in se zavedel, da ga bodo prej ali slej prišli, je začel misliti na kožo.

V Rostovu mu življenje ni nudilo ni- česar. Tudi ni mogel misliti, da bi si tam mogel ustvariti tako življenje, kakor je o njem sanjal: razkošno, brezskrbno, brez- delno, polno sprememb in razvedrila, lepih žensk in denarja. Azev je bil namreč stre- muh ter željan zabav. Hotelo se mu je bo- gatega in zloznega nehanja.

Zaradi tega je sklenil, da se bo izselil v tujino. Ker ni imel potrebnega denarja, si ga je preskrbel, kakor je mogel: prodal je za svoje podjetje veliko množico masla ter si izkupiček pridržal. (Tudi revolucionarna kariera Lovrenca Kuharja se je začela s pomevno tujevala denarja pri rudarski bra- tovski skladiščni v Prevaljah. Op. prev.).

S to popotnico je februarja 1892 Azev izginil iz Rostova ter odpotoval v tujino.

Ustavil se je najprej v Nemčiji, in sicer v mestu Karlsruhe, kamor se je bilo za- teklo dosti ruskih judovskih študentov, med njimi nekaj njegovih znancev iz Rostova. Vpisal se je na tamošnjo tehniko ter se po- svetil naukom o elektriki, ki je tedaj za- čela postajati zelo pomembna.